

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 6Er/437/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217206092
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2021:2217206092.3

Uznesenie

Okresný súd Dunajská Streda v exekučnej veci oprávneného: Union zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 814 53 Bratislava, IČO: 36 284 831, proti povinnému: E. B., X.. XX.X.XXXX, R. N. XXX/XX, B. F., S. R., vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Ing. Roman Liščák, Exekútorský úrad Hlohovec, Nám. Sv. Michala 5, pod sp. zn. EX 251/17, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 13.5.2020, sp. zn. 6Er/437/2017-13, takto

rozhodol:

Súd m e n í napadnutý výrok uznesenia zo dňa 13.5.2020, sp. zn. 6Er/437/2017-31 tak, že súd súdnemu exekútorovi trovy exekúcie p r i z n á v a vo výške 50,21 Eur, ktoré je povinný zaplatiť oprávnený do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dunajská Streda poverením zo dňa 17.3.2017 poveril súdneho exekútora na základe jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. (ďalej len „EP“) vykonaním exekúcie, ktoré mu bolo doručené dňa 20.3.2017.

2. Dňa 30.8.2019 bol doručený súdu podnet súdneho exekútora na zastavenie exekúcie podľa § 167 f ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, nakoľko na majetok povinného bol v priebehu exekúcie vyhlásený konkurz. Zároveň si uplatnil odmenu súdneho exekútora pri zastavení exekúcie v celkovej výške 75,03 Eur + 20% DPH, spolu vo výške 90,04 Eur. Na základe takto zistených skutočností, tunajší súd konajúci vyšším súdnym úradníkom, uznesením sp. zn. XEr/XXX/XXXX-XX zo dňa 13.5.2020, I. výrokom exekúciu zastavil, II. výrokom rozhodol tak, že súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie priznal vo výške 90,04 Eur, a III. výrokom uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť titulom trov exekúcie súdnemu exekútorovi sumu vo výške 90,04 Eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.6.2020, čo do výroku I. uznesenia.

3. Dňa 26.5.2020 oprávnený doručil súdu sťažnosť proti výroku II. a III. tohto uznesenia v časti týkajúcej sa povinnosti oprávneného nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 90,04 Eur. Oprávnený nerozporuje skutočnosť, že na základe skutkových okolností exekučného konania EX 251/2017 (vyhlásenie konkurzu na majetok povinného) je povinný uhradiť trovy exekúcie, avšak má za to, že súdny exekútor v prípade zastavenia exekúcie nemá nárok na odmenu podľa § 6 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. Podľa oprávneného pri určovaní odmeny súdneho exekútora podľa § 6 vyhlášky je možné vychádzať iba v prípade, ak došlo k úplnému vymoženiu pohľadávky a nie k zastaveniu exekúcie. V danom prípade nebola exekúcia na peňažné plnenie vykonaná ani sčasti, ale bola zastavená, a preto je na rozhodnutie o trovách exekúcie potrebné aplikovať ustanovenia § 14 až § 16 vyhlášky. Oprávnený poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoE/100/2013 zo dňa 29.11.2013, podľa ktorého; „Ustanovenie § 6 citovanej vyhlášky je zaradené do druhého dielu, prvý oddiel - odmena za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie. Tretí oddiel, druhého dielu citovanej vyhlášky obsahuje spoločné ustanovenia k odmene za výkon exekučnej činnosti, v ktorom je osobitne upravená odmena súdneho exekútora pri vylúčení z vykonávania exekúcie a pri zastavení exekúcie (v §§ 14 a 15). Vychádzajúc z takéhoto systematického zaradenia, odvolací súd má za to, že z ust. §§ 4 až 6 citovanej vyhlášky zaradených do druhého dielu, prvý oddiel (ku ktorému patrí aj

výpočet odmeny za zriadenie exekučného záložného práva) pri výpočte odmeny exekútora je možné vychádzať iba v prípade, ak došlo k úplnému vymoženiu pohľadávky. Pri určovaní odmeny súdneho exekútora, podľa tretieho oddielu nemožno vychádzať z ustanovení upravujúcich odmenu súdneho exekútora pri vymožení pohľadávky, keďže ide o osobitnú úpravu pre prípad zmeny súdneho exekútora alebo pri zastavení exekúcie. Takémuto výkladu nepriamo nasvedčuje napríklad aj znenie § 16 citovanej vyhlášky, ktoré osobitne upravuje postup pri určovaní odmeny súdneho exekútora v prípade čiastočného zastavenia exekúcie, keď odkazuje na § 5 alebo § 7 až 13. Teda vylučuje použitie § 6. Odvolací súd má za to, že pokiaľ by zákonodarca pripúšťal použitie niektorých ustanovení predchádzajúcich oddielov (pri výpočte odmeny podľa tretieho oddielu, uviedol by to priamo v § 14 prípadne § 15, ako je to uvedené v § 16 citovanej vyhlášky). Pokiaľ tak neurobil, je zrejmé, že pri určovaní odmeny súdneho exekútora v prípade zastavenia exekúcie nemožno vychádzať z ustanovení citovanej vyhlášky upravujúcich spôsob určenia (výpočtu) odmeny exekútora pri vymožení pohľadávky.“

4. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov oprávnený navrhuje, aby súd rozhodnutie, proti ktorému táto sťažnosť smeruje, zmenil tak, že súd oprávnenému uloží povinnosť uhradiť trovy exekúcie vo výške 50,21 Eur (odmena vo výške 41,84 Eur a DPH vo výške 8,37 Eur) alebo aby rozhodnutie, proti ktorému táto sťažnosť smeruje, zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Súd v uznesení, proti ktorému táto sťažnosť smeruje, uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdному exekútorovi trovy exekúcie vo výške 90,04 Eur. V zmysle odôvodnenia uznesenia trovy exekúcie pozostávajú z odmeny v minimálnej výške 33,19 Eur, poštovného vo výške 6,50 Eur, 3x el. súčinnosť bánk vo výške 2,10, el. súčinnosť ODI vo výške 0,25 Eur a odmeny za zriadenie exekučného záložného práva 33,19 Eur a z 20% DPH vo výške 15,01 Eur. (bod 24. Uznesenia). Súd toto svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 203 ods. 3 EP. V zmysle § 203 ods. 3 EP ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, nevyhnutné trovy exekúcie znáša oprávnený a súd bez zbytočného odkladu rozhodne o ich výške.

6. Podľa ust. § 6 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len vyhláška), odmena za zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti je 33,19 eura za každú takto zexekvovanú nehnuteľnosť.

7. Podľa ust. § 14 ods. 1 vyhlášky, ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 Eur.

8. Podľa § 239 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydaného súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

9. Podľa § 240 CSP, sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

10. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením, spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení. V prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

14. Z titulu podanej sťažnosti súd preskúmal napadnuté uznesenie, pripojený exekučný spis, ako aj ostatný na vec sa vzťahujúci spisový materiál, a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je dôvodná. Podľa ust. § 6 vyhlášky, odmena za zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti je 33,19 Eur za každú takto zexekvovanú nehnuteľnosť. Z gramatického výkladu tohto ustanovenia vyplýva, že súdny exekútor má nárok na paušálnu náhradu vo výške 33,19 Eur len v takom prípade, ak dôjde k vymoženiu čo aj len časti vymáhanej pohľadávky predajom takejto nehnuteľnosti. Samotným zriadením exekučného záložného práva - zabezpečením nehnuteľnosti, nie je naplnený predpoklad pre uplatnenie tejto odmeny, musí totiž dôjsť aj k reálnemu vykonaniu exekúcie - predajom danej nehnuteľnosti. Z exekučného spisu bolo zistené, že záložné právo síce bolo zriadené na nehnuteľnosť dlžníka E. B., K. B., C. V. Y. F.. Ú. K. Z. Č.. XXX, avšak exekútor zrušil exekučné záložné právo zriadené na tejto nehnuteľnosti, vzhľadom na skutočnosť, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz. V tomto prípade teda nehnuteľnosť zexekvovaná nebola a došlo k zastaveniu exekúcie. Navyše systematické umiestnenie § 6 vyhlášky je zaradené do druhého dielu, prvý oddiel - odmena za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie. Tretí oddiel, druhého dielu citovanej vyhlášky obsahuje spoločné ustanovenia k odmene za výkon exekučnej činnosti, v ktorom je osobitne upravená odmena súdneho exekútora pri vylúčení z vykonávania exekúcie a pri zastavení exekúcie (v §§ 14 a 15). Vychádzajúc z takéhoto systematického zaradenia, súd má za to, že z ust. §§ 4 až 6 citovanej vyhlášky zaradených do druhého dielu, prvý oddiel (ku ktorému patrí aj výpočet odmeny za zriadenie exekučného záložného práva) pri výpočte odmeny

exekútora je možné vychádzať iba v prípade, ak došlo k úplnému vymoženiu pohľadávky. Z uvedeného dôvodu preto súd nepriznal súdnemu exekútorovi odmenu za zriadenie exekučného záložného práva 33,19 Eur + 20% DPH, spolu vo výške 39,83 Eur.

15. Súd preto o sťažnosti podanej podľa § 239 ods. 1 C. s. p. (proti rozhodnutiu vydanému súdnym úradníkom) rozhodol podľa citovaných ustanovení § 248, 249 a 250 ods. 2 CSP bez pojednávania tak, že napadnuté uznesenie vydané súdnym úradníkom zmenil v zmysle vyššie citovaných ustanovení EP a vyhlásky tak, že exekútorovi priznal náhradu trov exekúcie vo výške 50,21 eur a podľa § 203 ods. 3 EP na zaplataenie trov exekúcie zaviazal oprávneného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.